

РЕШЕНИЕ

№ 513

гр. София, 02.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-I-A, в закрито заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Богдана Желявска

Членове: Евгени Г.
Екатерина Стоева

като разглежда докладваното от Екатерина Стоева Въззивно гражданско дело № 20221100508753 по описа за 2022 година

Производство по чл. 463 ГПК вр. чл. 278 ГПК.

Подадена е жалба от „У.К.Б.“ АД, гр. София, ипотекарен кредитор и присъединен по право взискател по изп. д. № 20229230400029 по описа на ЧСИ Г. Н., с район на действие СГС, против разпределение от 22.07.2022г.

Жалбоподателят твърди привилегията по чл.136, ал.1, т.1 ЗЗД за вземанията на първоначалния взискател И. Е. Г. за сумата от 3263.83лв., представляваща разноси по изпълнението и за сумата 200.40лв., представляваща неплатени от взискателя такси към съдебния изпълнител, да е определена неправилно, тъй като не е посочено на какво основание са извършени тези разноси, дали са за конкретния способ-публична продан, постъпленията от който се разпределят и дали ползват останалите взискатели. Същите съображения са относими и към посочените в разпределението такси. Сочи още, че съдебният изпълнител приел като привилегирова само вземанията на жалбоподателя по двете приложени удостоверения, но не и по представения изпълнителен лист за вземанията на банката, обезпечени с втората по ред договорна ипотека. Моли съда да отмени разпределението в обжалваните части и да даде задължителни указания на съдебния изпълнител.

Първоначалният взискател И. Г. счита жалбата за неоснователна, тъй като с право на предпочитително удовлетворение се ползват разноските му по осъществяването на изпълнителния способ, постъпленията от който се разпределят, като в закона няма изискване за конкретизация им по пера.

Длъжникът „Е.Т.К.“ ООД и присъединените вискатели Столична община и НАП не изразяват становище по жалбата.

В мотивите си по чл. 436, ал. 3 ГПК съдебният изпълнител сочи, че по изпълнителното дело е приложен само един изпълнителен способ, поради което привилегированото вземане по чл.136, ал.1, т.1 ЗЗД е формирано изцяло от разноските-авансово внесени, начислени и неплатени такси свързани с него. За тях са били издадени сметки по чл.79 ЗЧСИ. Тъй като подлежащата на разпределение сума не била достатъчна за удовлетворяване на всички обезпечени с ипотека вземания, в съответствие с чл.153 ЗЗД вземането по първата по ред ипотека било удовлетворено изцяло, а това по втората частично. Втората ипотека е учредена за обезпечаване вземането на жалбоподателя от трето неучастващо в производството лице - „Л.К.“ ЕООД, длъжник по изп. д. № 16/2021г. на ЧСИ Д.Д., с район на действие ОС-гр. Пазарджик, в чиято компетентност е да определи коя част от вземането срещу длъжника му следва да се погаси с поредността по чл. 76 ЗЗД.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и прецени данните по делото намира следното:

Производството по изп. д. № 20229230400029 по описа на ЧСИ Г. Н., е образувано по молба на И. Е. Г. против длъжника „Е.Т. К.“ ООД за принудително събиране на сумите 20 000лв., представляваща вземане по запис на заповед, ведно със законната лихва от 09.11.2020 г. до изплащането, както и 400лв. разноси по гр.д. № 55229/2020г. на СРС, 28 състав. Вискателят се легитимира като кредитор с изпълнителен лист от 25.11.2020г., издаден въз основа на заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК по гр.д. № 55229/2020г. на СРС, 28 състав.

С молбата е поискано насочване изпълнението върху собствен на длъжника недвижим имот с идентификатор 68134.301.552.1.24, представляващ апартамент № 1 с площ от 137 кв.м., находящ се в гр. София, ул. *****

Не е спорно, че върху този имот са учредени две договорни ипотеки в полза на „У.К.Б.“ АД, обективирани в НА № 11, том II, рег. № 7093, дело № 173/14.05.2015г. и НА № 32, том IV, рег.№ 15518, дело № 577/13.09.2017г.

На основание чл.458 ГПК и чл.459 ГПК към изпълнителното производство са присъединени по право вискателите:

- „У.К.Б.“ АД за вземания срещу длъжника в общ размер на 170 748.66лв., включващи главница по договор за кредит-овърдрафт от 07.05.2015г., лихви за забава за периода 19.08.2021г.-22.07.2022г. и неолихвяеми вземания, за които е издаден изпълнителен лист от 12.10.2020г. по гр.д. № 29328/2020г. по описа на СРС, 69 състав. По този изпълнителен лист е образувано изп.д. № 20217250401097 по описа на ЧСИ В. Г., с район на действие ВТОС, с издадено удостоверение по чл.456, ал.2 ГПК. Тези вземания са обезпечени с първата ипотека върху имота, вписана на 14.05.2015г.;

- „У.К.Б.“ АД за вземания срещу „Л.К.“ ЕООД в общ размер от 22445.64лв., включващи главница по договор за кредит от 25.04.2016г. и лихви за забава за периода 13.04.2022г.-22.07.2022г., за които е издаден изпълнителен лист от 11.11.2020г. по гр.д. № 923/2020г. по описа на РС-Велинград. Въз основа на него е образувано изп. д. № 20218870400016 по описа на ЧСИ Д.Д., с район на действие ОС-Пазарджик, с издадено от удостоверение по чл.456, ал.2 ГПК. Тези вземания са обезпечени с втората ипотека върху имота, вписана на 13.09.2017г.;

- Столична община с вземания за данък недвижим имот от 1220.84лв. и такса „битови отпадъци“ от 1096.92 лв., съгласно удостоверение от 22.06.2022г. /стр.231/;

- ТД на НАП-гр. София за вземане от 122 710.32лв., представляваща дължим ДДС и лихва, съгласно удостоверение от 04.07.2022г. /стр. 255/.

На 13.04.2022г. е извършен опис на имота на длъжника, предмет на принудителното изпълнение, в гр.София, ул.Одрин № 131, ет. 1, ап.1; изготвена е експертна оценка от вещо лице за пазарната стойност, определена на 215 003лв., като след възражение на „У.К.Б.“ АД изготвена нова експертна оценка с определена пазарна стойност 254 750лв.

С разпореждане от 17.05.2022г., на основание чл.485, ал.3 ГПК, съдебният изпълнител определил окончателна пазарна стойност от 234 876.50лв. и начална цена от 187 901.20лв. По реда на чл.487 и сл. ГПК е проведена публична продажба при посочената начална цена с постъпило едно наддавателно предложение от „У.К.Б.“ АД с предложена цена от 205 000лв., което дружество с протокол за обявяване на наддавателни предложения от 21.06.2022г. е обявено за купувач на имота на основание чл.492, ал.1 ГПК.

За постъпилата от проданта сума ЧСИ извършил разпределение на 22.07.2022г., приложено по делото, по следния начин:

В реда по чл.133, ал.1, т.1 ЗЗД са разпределени разноските по изпълнението възлизащи общо на 12866.37лв., които включват разноски на първоначалния взыскател И. Г. в размер на 3263.83лв., разноски на ипотекарния кредитор „У.К.Б.“ АД в размер на 70.80лв., както и в полза на съдебния изпълнител неплатени обикновени такси по ТТРЗЧСИ в размер от 200.40лв. и пропорционална такса по т.26 ТТРЗЧСИ от 141.17лв. върху вземането на Столична община и от 9190.17лв. върху вземанията на „У.К.Б.“ АД;

В реда по чл.133, ал.1, т.2 ЗЗД е разпределено вземането на Столична община за дължим данък върху имота в размер на 1220.48лв.;

В реда по чл.133, ал.1, т.3 ЗЗД е разпределен остатъкът от събраната сума в общ размер от 190 913.15лв. в полза на ипотекарния кредитор „У.К.Б.“ АД, както следва: вземанията по първата учредена в негова полза ипотека общо от 178457.25лв. са удовлетворени изцяло, а вземанията по втората ипотека са удовлетворени до сумата 12 455.90лв. /изцяло за законна лихва върху главницата за периода 13.04.2022г.-22.07.2022г. в размер на 607.13лв. и частично до размера от 11 848.77лв. за главницата от 21 856.72лв./.

При тези фактически обстоятелства, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.462, ал.2 ГПК /разпределението е предявено на 22.07.2022г., а жалбата срещу него подадена по пощата на 25.07.2022г./, от легитимирано лице и против подлежащо на обжалване действие на съдебния изпълнител, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно ТР № 2/22.11.2022г. по тълк.д.№ 2/2021г., ОСГТК на ВКС, при проверка законосъобразността на оспорвано разпределение по чл.463 ГПК съдът е ограничен от оплакванията в жалбата и може да отмени разпределението, само доколкото това е необходимо за нейното уважаване. Съдът служебно следва да провери и дали в обжалваното разпределение са включени присъединените по право взыскатели.

Съгласно приетото в мотивите на това решение, в производството по разглеждане на жалбата против разпределението окръжният съд прилага правилата на

въззивното обжалване и действа като въззивна инстанция, с оглед правомощията му при основателност на жалбата да реши спора по същество – в случая да промени разпределението, който акт е задължителен за съдебния изпълнител. По тази причина окръжният съд е ограничен само до оплакванията, наведени в жалбата, и ако тя е основателна, той може да отмени разпределението, само доколкото това е необходимо за уважаване на жалбата и доколкото това по необходимост рефлектира върху правата на други вискатели по разпределението. Само ако изразената в разпределението воля на съдебния изпълнител е неясна /например липсва достатъчна конкретизация на отделни вземания, съответно на техния размер, която възпрепятства индивидуализацията им/ и не може да бъде изяснена от събраните доказателства по делото, съдът следва да върне делото на съдебния изпълнител за издаване на нов акт за разпределение. Ако оплакванията в жалбата са неоснователни, съдът не може да променя служебно разпределението в части и на основания, които не са наведени в жалбата.

Съгласно чл.136, ал.1, т.1 ЗЗД с право на предпочтително удовлетворение се ползват първо вземанията за разноси по обезпечаването и принудителното изпълнение. Привилегията касае конкретен имот, а в определени хипотези ако напр.е осребрена най-скъпата вещ и други разноси на първоначалния вискател, общи за изпълнението. Съгласно т. 6 от ТР № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС тук се включват разносните, насочени към осъществяване на публичната продан /възбрана, опис, оценка и др./, а ако продаваната вещ е „най-скъпата“ и таксата за образуване на изпълнителното производство и разносните за адвокатско възнаграждение. В този ред следва да се разпреди и сума за дължимата пропорционална такса по т.26 ТТРЗЧСИ към ЧСИ, която също съставлява разноси по изпълнението.

Неоснователно е възражението в жалбата, че разпределението за разноси и такси е неясно, тъй като са посочени като общ размер и основание. За таксите ЧСИ е изготвял сметки в рамките на производството по чл.79 ЗЧСИ /стр. 30, 70, 172 и 227/ и те съответстват на ТТРЗЧСИ. По изпълнителното дело е осъществен само един принудителен способ-публична продан на собствен на длъжника недвижим имот, за осъществяването на който първоначалният вискател е направил разноси, които му се следват съобразно т.6 от ТР № 2/2013г.

Неоснователно е и оплакването по отношение сумите за вземания на жалбоподателя по двете ипотечи, попадащи в привилегията по чл.136, ал.1, т.3 ЗЗД. Ипотеките обезпечават различни вземания на банката, които са били включени от съдебния изпълнител при разпределението.

Съгласно чл.169, ал.2 ЗЗД ипотеката има ред от вписването, а според чл.153 ЗЗД, ако върху една вещ има няколко залога или ипотечи, кредиторът се удовлетворява предпочтително по реда, по който са учредени залозите и ипотеките, макар обезпеченото вземане да не е било възникнало при учредяването им. В случая съдебният изпълнител е процедирал по посочения в закона начин, като е разпределил суми в погашение на вземанията по първата по време вписана ипотека по НА № 11/2015г., респ. за втората вписана по НА № 32/2017г. частично до остатъчния размер на полученото от публичната продан.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и следва да се остави без уважение.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба на „У.К.Б.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, пл***** против разпределение от 22.07.2022г. по изп. д. № 20229230400029 по описа на ЧСИ Г. Н., с район на действие СГС.

Решението подлежи на обжалване в едноседмичен срок пред Софийски апелативен съд от връчване препис на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____